

[Mimi Jakobsen]

Jeg vil godt lige over for ministeren præcisere – jeg tror, ministeren måske har misforstået mit forslag om et Europakorps eller et terroristbekæmpelseskorps i EF-regie – at der ikke er tale om en Europahær. Det, der er tale om, er, at vi jo ved, at f. eks. Vesttyskland har et specialuddannet korps, som er skrappt til at sprænge flyvemaskiner i stykker og trænge ind i dem. Andre lande kan også have korps, der er specialtrænede. Det forekommer u hensigtsmæssigt, at hvert land suverænt skulle opbygge et sådant korps. Det måtte være formålstjenligt, at vi kunne gå sammen, og at disse korps kunne operere i andre lande inden for EF, men stadig væk, som jeg har understreget, under den pågældende regerings fulde kontrol og ansvar.

Noget af det, vi også har tilsigtet med et sådant forslag, var, at man ikke igen skal opleve en situation som for nylig, hvor tyske tropper ikke kunne få landingstilladelse på Cypren, hvorved man forsinkede en redningsaktion i flere døgn. Det burde inden for EF være muligt at etablere et samarbejde, således at den slags forsinkelser ikke fandt sted, så en regering kunne regne med ufortøvet bistand udefra, stadig væk under den pågældende regerings fulde ansvar.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg beklager, at jeg i mit første svar havde misforstået hr. Ib Christensen. Det ændrer ikke svaret, men jeg erkender, at svaret får andre præmisser. Det er ikke min opfattelse, at det danske forbehold – heller ikke over for lande uden for Europaområdet – kan give anledning til, at man skulle opføre sig anderledes eller have årsag til at opføre sig anderledes, end hvis forbeholdet ikke blev taget.

Til fru Ebba Strange. Jeg bemærkede godt fru Ebba Stranges oplysninger om en vesttysk vurdering. Min vurdering er ikke vesttysk, den er rent dansk. Jeg tror, den er rigtig, og jeg tror, at vi i fællesskab skal søge at skabe den fornødne information i stedet for at gå ind i nogen form for skrækkampagne, hvad jeg bestemt heller ikke har fru Ebba Strange mistænkt for.

Jeg bemærkede, at hr. Wilhjelm nu vil bore hårdere. Hvad han måtte mene med det, ved jeg ikke, for jeg går ud fra, at hr. Wilhjelm er helt opmærksom på, at hvad han

spørger om, vil vi forsøge at besvare, så godt vi kan. Vi er ikke af den opfattelse, at der ved dette lovforslags eller ved andre lovforslags fremlæggelse er forsøgt stukket noget under stolen, som vi ikke gerne vil oplyse hr. Wilhjelm og andre ligesindede om. Vi er af den opfattelse, og det har vi klart og tydeligt skrevet i bemærkningerne, at vi ikke mener, at retshjælpssituationen nødvendiggør et forbehold. Er der brug for i højere grad at få markeret forskellen mellem retshjælpssituationen og den særlige udleveringssituation eller på anden måde at bore i retshjælpssituationen, ja, så skal hr. Wilhjelm være meget velkommen til det.

Jeg er helt opmærksom på, at fru Mimi Jakobsen ikke her ud på eftermiddagen var blevet krigerisk og ønskede nogen Europahær. Mit forbehold gik på et Europakorps også på dette område, og det forbehold fastholder jeg. Men jeg er enig i, at mulighederne for at være tæt inde på livet af hinanden i et intimt samarbejde om at vurdere, hvordan samarbejdet omkring terroristbekæmpelse kan foregå mest effektivt, hurtigt og uden unødvendige hindringer, skal vi gøre vort yderste for at udnytte.

Dermed håber jeg, at jeg i denne omgang har besvaret de rejste spørgsmål. Jeg har forstået, at der kommer væsentligt flere i løbet af den kommende tid, og jeg håber, at vi, når disse spørgsmål er gennemgået, vil konstatere, at lovforslaget er udtryk for, at vi går ind i et europæisk samarbejde, men med fastholdelse af vore egne retstraditioner.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Grete Hækkerup):